

Timpul rugăciunii

David Daniel Adam

Mă gândesc uneori, cum
ne arătăm lui Dumnezeu, când
ne rugăm dimineța și seara
cu părul răvășit, cu ochii umflați
de somn sau de plâns, cu fețele
mototolite, cu hainele de noapte
aruncate neglijent pe noi,
deseori fără chef, obosiți, triști,
supărați, neliniștiți, imbufnati;
Totuși, El zâmbeste tăcut ca un tată
obișnuit să ridice poverile noastre
atârinate ca niște ghiozdane grele
pe umerii noștri firavi de copii.
Și când o blândă adiere de vânt
ne mângăie frunțile încrețite,
ne amintim că ne-a spus
să venim la El noi toți
cei trudiți și împovărați
și El ne va da odihnă.